

[OCĘKAŁY *part praet act*

N pl subst ocękał(e).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Uparty, krnąbrny, oporny, zawzięty; w przen:

W połączeniu szeregowym: Ale tych záłyę bárzo wiele/ ktorzy fye w żądze łromotne/ á w myłł złą nie porządną wdáli/ ktorych záłlepione ocękałe á zátwárdziále łercá żáłowác á pokutowác nieumieią. LorichKosz 63v (Linde).

Synonimy: krnąbrny, ociapły, ociętny, oczętały, odporny, uporny.

FP